

Pepův myslivecký dárek dětem

Mysliveckých akcí zacílených na děti a mládež není nikdy dost, zvláště pak konají-li se v Červnu – měsíci myslivosti a ochrany přírody a na prahu Dne dětí. Dost jich není ani tehdy, probíhají-li tyto akce v čase, kdy tento zelený měsíc slaví šedesáté narozeniny. Už vůbec není dost skvělých a zapálených organizátorů, jako je dlouholetý myslivec, čtenář časopisu Myslivost, příznivec myslivecké literatury a organizátor Josef Loup, který se před rokem rozhodl společně s přáteli z nezávislého sdru-

kultury Ing. Josefa Jelínka, ale zejména všech, kteří se na programu nějakým způsobem podíleli. A nebylo jich málo.

Dvoudenní akce byla zahájena přijetím u starosty města, který přítomným hostům, mysliveckým spisovatelům, novinářům, fotografům a výtvarníkům připomněl zdejší bohatou historii, která byla často spojena s přírodou, jejím živým i neživým bohatstvím, ale zejména prací zdejšího lidu na polích a v okolních lesích. V neposlední řadě se pochlubil dnešním dynamickým rozvojem a snahou zastupitelů, aby se zde občánům i návštěvníkům Velké Bíteše dobře žilo. Sami jsme se přesvědčili o tom, že nejde o planá slova, ale naopak město s přibližně pěti tisíci obyvateli v posledním čase výrazně zkrásnělo, je upravené a urbanisticky bezesporu patří k perlam podhůří Vysočiny.

žení Mysliveckých spisovatelů Moravy a Slezska, Klubu autorů při ČMMJ a Klubu autorů slovenskej poľovníckej literatúry, uskutočnit na sklonku května ve svém rodišti Velké Bíteši akci nazvanou výstavní Příroda – Člověk – Myslivost – Umění. A když se k tomu přidalo i překrásné letní počasí, nemohlo to dopadnout jinak, než báječně!

Připravil akci pro širokou veřejnost a zejména pro velkobítešskou základní školu s téměř šesti stovkami žáků, není rozhodně jednoduchá věc. Pepík Loup se však společně se svojí manželkou Zdeničkou této úlohy zhostil na jedničku, za což si vysloužil nejen poděkování starosty Ing. Milana Vička, ředitelky základní školy Mgr. Věry Kroutilové, zástupce pedagogického sboru Mgr. Pavla Holánka, ředitele místního muzea Mgr. Ivo Kříže či ředitele Domu

Z radnice se hosté, mezi nimiž byli například Jiří Pecháček, Milena Hamerská, Jitka Vaňková, Mirek Kupča, Pavel Sztwiertnia, Standa Čermák, Jan Hlaváč, Jozef Ferenc či Jiří Klug, vesměs spolupracovníci našeho časopisu, přesunuli do výstavních prostor Městského muzea, kde byla slavnostní vernisáž zahájena výstava velkoplošných uměleckých fotografií zvěře člena Klubu autorů při ČMMJ Jana Hlaváče a unikátních přírodních snímků jednoho z předních tvůrců slovenské umělecké fotografie a místopředsedy Klubu autorů slovenskej poľovníckej literatúry Jozefa Ference. Výstava byla vkusně a kultivovaně doplněna snímky dalších autorů, ale především loveckými trofejemi, uměleckými výrobky z paroží, starými loveckými zbraněmi, ukázkou knih přítomných autorů, preparáty

lovné zvěře, ale i mnohými kuriozitami, jako je třeba medvědí stolička. Exponáty nebyly jen ukázkou místní fauny a zručnosti řemeslníků, ale byly zapůjčeny širokým okruhem přátel myslivosti z Krkonoše, oblasti Kralického Sněžníku, Jeseníků, Malé Hané či jižní Moravy a dokonce Karlovarská či Slovenska. Vše bylo podbarveno loveckými fanfárami.

Okamžitě po slavnostní vernisáži proběhlo vyhodnocení dětské výtvarné soutěže, z nichž ty nejlepší obrázky byly na panelech v přízemí muzea vystaveny. Porota neměla jednoduchou úlohu, neboť na několika desítkách soutěžních výtvarných prací ve dvou kategoriích bylo jasně znát, že dětem je tematika přírody, myslivosti a zvěře velice blízká a dovedou své zážitky z bezprostředního kontaktu s nimi originálně a adekvátně věku ztvárnit. Proto se nakonec neurčovalo první, druhé či třetí místo, ale porotci z řad učitelů a představitelů města dali přednost ocenění všech výtvarných prací, které nějakým způsobem dokázaly přitáhnout zraky návštěvníků a hostů více, než ty ostatní. Mimochodem – výstavu během týdne zhlédlo čtyřiačtyřicet tříd základní školy a téměř devět stovek velkobítešských občanů!

Večerní společenské posezení v překrásném sportovním areálu místních fotbalistů sice u vynikajícího kančího gulášku patřilo jen dospělákům, mysliveckým umělcům a místním pedagogům, nicméně i zde se hodně hovořilo a diskutovalo o práci s mládeží a tématech, která tuto část naší populace mohou vést k aktivnímu vztahu k ochraně přírody, lesa a zvěře. Zejména manželé Vaňkovi k tomu měli co říci z pohledu několikaletých zkušeností s organizováním dětských mysliveckých táborů.

A navíc Jitka se téměř výhradně zabývá literární tvorbou pro děti.

Druhý den se všichni hosté s prvním zvoněním přesunuli na celé dopoledne do prostor základní školy, aby se nejen dětem osobně představili, ale především aby odpovídali na jejich početné a hodně zvědavé dotazy. A otázky byly často hodně fundované, jelikož mnohé z dětí jsou potomky rodičů či prarodičů, kteří myslivost či lesnické povolání vykonávají v praxi. Sám jsem tu zažil několik besed již v předchozích letech a musím říct, že se mi zde vždy líbilo, cítil jsem pohodu a zájem. Bylo mi mile a příjemně na duši, za což velkobítešským pedagogům a zejména dětem musím moc a moc poděkovat. Zejména pak panu učiteli Pavlu Holánkovi, který má významný podíl na tom, že „přírodověda“ patří k nejoblíbenějším předmětům ve škole a děti jejím prostřednictvím nejsou vybaveny jen teoreticky, ale také prakticky. Tuto zkušenost mi potvrdili i všichni další účastníci „mysliveckého klábosení“ a shodli jsme se na tom, že sem, budeme-li opět pozváni, opět rádi přijedeme, a to zajisté i v početnější sestavě.

Když jsme se nakonec před penzionem U Raušů loučili společnou fotografií a stisky rukou, věděli jsme s veškerou pokorou, že jsme velkobítešské veřejnosti, ale zejména dětem, dali k jejich svátku ten nejkrásnější myslivecký a umělecký dárek, jaký jsme jim skromně mohli dát. Špetku našich zkušeností, ale především lásky k přírodě, lesu, zvěři, myslivosti, krásám. Lásky se nerozdává jen tak a komukoliv. V tomto případě jsme nepochybovali... byly to hezké dny a stály za to!

Oldřich KOUDELKA
Ilustrační snímky Jiří KLUG